

ner. Mange Skuespillere, som i Dag har et anerkendt Navn her, har faaet deres første Uddannelse paa Aarhus Teater. Vi har været saa heldige at have gode, energiske Direktører, baade de tidligere og den nuværende, der har haft et vidt Syn paa Kunsten, og der er ofret meget paa disse Forhold. Men det gør jo Forholdene vanskelige. Thi naar en Skuespiller har arbejdet nogle Aar ved Aarhus Teater, som maa siges at være en ganske udmærket Uddannelsesanstalt, fordi det skiftende Repertoire gør, at der maa arbejdes meget energisk, rejser han til København — og det er mange Gange de bedste Kræfter — for at søge Lykken her. Det er ikke altid, de finder den, thi mange af dem, der betragtes som gode Kunstnere derovre, drukner i Mængden, naar de kommer til København. Derfor har der heller ikke i de senere Aar været den store Afgang fra Teatret, som der har været tidligere, men det er alligevel Forhold, som vanskeliggør Teatrets Drift. Teatrets Ledelse, Direktøren saavel som Repræsentantskabet, har gjort sig hæderlige Anstrengelser for at spille lødig Kunst. Der er spillet mange gode klassiske Stykker. Der er ogsaa tidligere indsendt til Rigsdagen en Oversigt over det Repertoire, der har været spillet paa Teatret, som vidner om, at man ikke kun har haft for Øje at fylde Penge i Kassen, men ogsaa, at der virkelig skulde ydes god lødig Kunst udenfor København.

Jeg vil takke det ærede Medlem for Kolding-Kredsen (Laurson) for hans anbefaling i Dag. Den er jo naturlig, da han er Byrådsmedlem i Aarhus, og Byrådet ofrer saa meget paa Teatret. Vi ofrer aarlig 7,000 Kr. alene paa Teatrets Orkester, for at man, foruden at have et godt Orkester i Teatret, tillige kan benytte det til Folkekoncerter og Friluftskoncerter om Sommeren. Jeg vil derfor endnu en Gang anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie. Jeg haaber, at de Herrer virkelig maa kunne indse, at Staten faar noget for disse 10,000 Kr., idet man i Aarhus mener, at Statstilskuddet forpligter Teatret til virkelig at spille gode og lødige Skuespil.

Nørhave: Jeg vil sige et Par Ord om to Ændringsforslag, hvor jeg hører til Mindretallet. Det første er Ændringsforslag Nr. 101, som angaar en Bevilling til Aarhus Teater. Denne Sag har jo været fremme adskillige Gange i dette Ting, første Gang i et Andragende, som ikke blev henvist til

Ministeren, senere ved et Forslag om en Bevilling. For to Aar siden blev der vedtaget en Bevilling for to Aar paa 10,000 Kr. aarlig, og dette gentager sig nu, idet Ministeren foreslaar 10,000 Kr. for det kommende Finansaar som første Del af en 2-aarig Bevilling. Den Gang vi vedtog Forslaget for 2 Aar siden, var det en Del Medlemmers Mening, at Bevillingen kun skulde være 2-aarig, at den altsaa efter 2 Aars Forløb skulde bortfalde. Jeg har i al den Tid, denne Sag har været fremme her i Tinget, været imod en saadan Bevilling. Jeg kan til Dels henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) udtalte angaaende Bevillingen til det kgl. Teater. Jeg kunde være tilbøjelig til at ønske, at denne Bevilling til det kgl. Teater blev nedsat en hel Del, thi at man helt skulde slette den, er vel ikke tænkeligt. Men at vi skal bevilge et Beløb til et Provinsteater, synes jeg er aldeles urimeligt. Det vil sikkert blive saadan, at naar først Aarhus Teater faar et aarligt Tilskud, saa kommer Odense Teater og adskillige andre ogsaa, og hvorfor skulde de mindre Byer ikke lige saa godt have Tilskud? De trænger maaske netop mere til det end de større. Der er ingen Grænser for, hvor vi saa kan ende.

Foruden de af det ærede Medlem fra Ringkøbing anførte Grunde har jeg ogsaa den Grund, at det ikke er en Bevilling, der ydes til Bedste for den almindelige Befolkning. De, som benytter Teatret, er Byfolk eller Folk, som bor i Nærheden af Byen, eller endelig Folk, som har Raad til at rejse ind til Byen, og det er Folk, som har Raad til at købe en Teaterbillet, ikke Smaafolk. Dermed skal ikke være sagt, at Kunsten ikke har Betydning ogsaa for den almindelige Befolkning, det har den ganske sikkert, men jeg tror, at den godt kan trives i Provinserne, uden at Staten behøver at give et større eller mindre Tilskud til Provinsteatrene. Vi ser Teaterpersonale rejse rundt til Provins købstæderne, ja, endogsaa til Landbyer, saa at ogsaa Folk der kan have den Glæde at komme i Teatret og have adskilligt Udbytte deraf, uden at der ydes noget Tilskud af det offentlige dertil. Men selv dér er det ikke den daarlignst stillede Del af Befolkningen, der faar Nytte deraf, ogsaa dér er det kun Folk, der har Raad og Evne til at købe en Billet og rejse et Stykke Vej for at se et Skuespil. Jeg har altid været imod dette Tilskud og maa fremdeles være imod det, og jeg vil tilraade at stemme imod den af Ministeren